

FÁBIÁN JUDIT

Agónia

Ökörnyál fonódott nehéz időkre,
pórázként húzza a kor súlyát,
elasztikus kötél, természet-küldte,
földön-égen kutatja útját.

Ökörnyál-póráz vonszolja az évet,
Enged-szorít – a szabadság szétlőtt vár,
Hiszed, érted, hogy az élet csak képzet,
lesz nyár, lesz kereszthalál, lesz szikkadt sár.

Filantróp

Labirintusba küldenek kiutat keresni.
Mindabból, ami nyomaszt.
Daidalosz labirintusa? Kérdem.
Majdnem, ez is szabadulós játék.
Tétovázva forgok.
Térülök-fordulok.
Egyenesen önmagamba.

Önmagam bújtatom.
Medence mohás mélyére a strandon.
Kísértetnézésű faodúba az erdőben.
Mozgólépcső sunyi réseibe a plázában.

Labirintusba küldtetek kiutat keresni.
Ha mondtátok volna,
hogy virtuális kijutós játék,
már rég filantróp lennék.

Nyomorfertőzés

Ahogy szóba elegyedtem vele a viruló narancsok mellett,
apró, mocskos kezeitől fonnyadni kezdtek a déligyümölcsök.
Azelőtt krumplit válogatott a másik ládából, mondta.
Tudom, elszedte előlem a legszebbeket.
Hátánál vártam soromra.
Mesélt.
Sorsát ágyazta be a krumplikról lepattogzó szikkadt földbe – a supermarket ládájába.
Keszervét vegyszerként kente rá a zöldségekre.
Kiválogatott krumpli-lét az övé – vontam le a következtetést.
Kosarával elsietett a kasszához.
Ismét mögöttem álltam pár méterrel.
Betartotta a megfelelő távolságot.
Nyomorával mégis rögtön megfertőzött:
sárga táskám a csomagmegőrzőből
sorsa részévé vált.

Gyógyítás

Zenére varrom hetente
újra és újra foszló-szakadó
tréningfelsőm.
Tűbe fűzöm a régi hangszalag csíkjait,
ritmusra fércelem múltam.

Tízéves melegítőn tű-sztetoszkóp,
a ruhadarab állapotát vizsgálja.
Meg kell gyógyítanom
az elnyűtt holmit, ha
múltamat akarom felvenni.

NÉVJEGY

FÁBIÁN JUDIT (1978, Nagyvárad) német–angol szakon végezte egyetemi tanulmányait. Versei és prózái váradi napilapban, váradi és egri irodalmi folyóiratban, antológiában jelentek meg. Önálló kötete: Edzés kábelen (Éden Művészeti Hálózat – Lícium-Art, 2015).